

Σημαντικά από την παράγραφο 9.1:

\mathbb{C} : Ένα σώμα που αντιστοιχεί στον διανυσματικό χώρο \mathbb{R}^2 από τον οποίο παίρνω πρόσθεση, εσωτερικό πολλαπλό (είναι πολλαπλός μεταξύ δύο μιγαδικών αριθμών), το οποίο είναι επέκταση του πολλαπλού στο \mathbb{R} , βαθμιαίο πολλαπλός ο οποίος είναι ειδική περίπτωση του εσωτερικού πολλαπλασιασμού.

Πρόταση: • $|z|=0 \Leftrightarrow z=0$

• $|z|=|x+iy|=\|(x,y)\|=\sqrt{x^2+y^2}$: νόρμα του

(x,y) ή απόλυτη τιμή του z

• $|\lambda z| = |\lambda| \cdot |z|, \lambda \in \mathbb{R}, z \in \mathbb{C}$

ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ • $|z+w| \leq |z| + |w|, z, w \in \mathbb{C}$

• $d(z,w) = |z-w|, z, w \in \mathbb{C}$

• $d(z,w) = |z-w| = 0 \Leftrightarrow z=w \Leftrightarrow \begin{cases} \operatorname{Re} z = \operatorname{Re} w \\ \operatorname{Im} z = \operatorname{Im} w \end{cases}$

• $|z-w| \in \mathbb{R}$ και $|z-w| > 0$.

• $|z-w| = |w-z|$

• $|z-w| \leq |z-a| + |a-w|$

ΒΑΣΙΚΟ

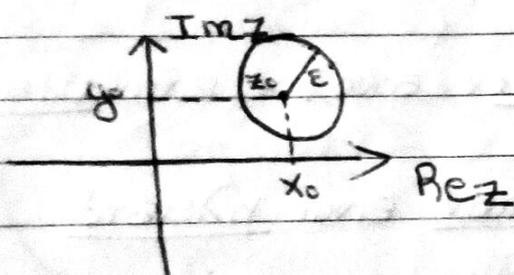
Γενικά : • όλη η τοπολογία του \mathbb{C} ταυτίζεται με την τοπολογία του \mathbb{R}^2 . Οι τοπολογικές ιδιότητες του \mathbb{C} είναι ενώ να μιλάμε για τις τοπολογικές ιδιότητες του \mathbb{R}^2 . Εδώ ασχολημάστε με το \mathbb{R}^2 άρα θα μιλάμε για κυκλικούς δίσκους μόνο εδώ.

• Όλες οι έννοιες (ανοιχτά-κλειστά, κλπ) είναι ίδιες με αυτές στον \mathbb{R}^2 . Ειδικά ($\forall \epsilon > 0$):

$$D(z_0, \epsilon) = \{z \in \mathbb{C} : |z - z_0| < \epsilon\}$$

Ανοιχτός κυκλικός δίσκος κέντρου $z_0 \in \mathbb{C}$ και ακτίνας $\epsilon > 0$.

Σχήμα

• Το $D(z_0, \epsilon)$ αντιστοιχεί στον $B(x_0, y_0, \epsilon) \subseteq \mathbb{R}^2$ για $z_0 = x_0 + iy_0$ με $(x_0, y_0) \in \mathbb{R}^2$.

• Θα μιλάμε / ασχολημάμε μόνο με τον \mathbb{R}^2 σε αντίθεση με τον ΑΠ. III που κάναμε γενικά την τοπολογία του \mathbb{R}^n .

• Όπου στις εμπειρίες του Γ. Γιαννάκη δίνει σύγγραμμα [2] είναι οι εμπειρίες του ΑΠ. IV.

• Τα επόμενα είναι αυτά που ξέρουμε από το \mathbb{R}^2

Ορισμός:

-3-

* Ένα σύνολο $D \subset \mathbb{C}$ ανοικτό \Leftrightarrow

$$\forall z \in \mathbb{C} \exists \epsilon > 0 \text{ τ.ω. } D(z, \epsilon) \subseteq D$$

Σχήμα:

* Ιδιότητες Ανοικτών - Κλειστών Συνόλων

- Ένωση οποδήποτε ανοικτών συνόλων είναι ανοικτό.
- Πεπερασμένη τομή ανοικτών είναι ανοικτό.
- Πεπερασμένη ένωση κλειστών συνόλων είναι κλειστό.
- Η τομή οποδήποτε κλειστών είναι κλειστό.

Ορισμοί

- $\mathcal{D}(z, r) = \{ w \in \mathbb{C} : |z - w| = r \}$: ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΔΙΣΚΟΣ.
- Εσωτερικό σημείο z του $D \subset \mathbb{C}$: ολόκληρος ο δίσκος με κέντρο το σημείο z να είναι μέσα στο D .
- Εξωτερικό σημείο z του $D \subset \mathbb{C}$: ολόκληρος ο δίσκος με κέντρο το σημείο z να είναι στο συμπλήρωμα του D .
- Συνοριακό σημείο z του $D \subset \mathbb{C}$: ούτε εσωτερικό ούτε εξωτερικό.
- D° : σύνολο εσωτερικών σημείων του D .

• $\text{ext} D$: σύνολο εξωτερικών σημείων του D

• ∂D : σύνολο εσωτερικών σημείων του D

Πρόταση 9.1.3 :

$$D^\circ = \cup A$$

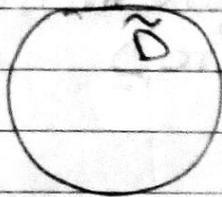
$A \subset D, A \subset \mathbb{C}$ ανοικτό

Ορισμοί :

$D \subset \mathbb{C}$. Ένα σημείο $z \in \mathbb{C}$ ονομάζεται :

- Μεμονωμένο σημείο του D , αν υπάρχει $\epsilon > 0$ έτσι ώστε : $D(z, \epsilon) \cap D = \{z\}$ [σημείο μόνο του δεν έχει άλλα σημεία γύρω του]

π.χ (όχημα)

το σημείο αυτό είναι μεμονωμένο

$$D = \tilde{D} \cup \{z_0\}$$

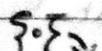
όπου η βασίδα είναι το μεμονωμένο

σημείο γιατί : $D(z_0, \epsilon) \cap D = \{z_0\}$ όπου

η βασίδα είναι κάποιος μικρός αριθμός ϵ_0 .

- Σημείο συσσώρευσης του D αν $\exists \epsilon > 0$ τ.ω: $(D(z, \epsilon) \setminus \{z\}) \cap D \neq \emptyset$

π.χ

σημείο συσσώρευσης γι. $(D(z, \epsilon) \setminus \{z\}) \cap D \neq \emptyset$.

όπου $\{z\}$ συμβολίζει κάποιον μικρό αριθμό ϵ .

Πρόταση 2.2.1

(a) Το όριο μιας συγκλίνουσας ακολουθίας είναι μοναδικό και συμφορητικό με $\lim z_n$

(B) $z_n \rightarrow z \Leftrightarrow z_n - z \rightarrow 0 \Leftrightarrow |z_n - z| \rightarrow 0$

όπου $|z_n - z|$ ακολουθία μη αρνητικών πραγματικών όρων n οποία συγκλίνει στο μηδέν.

[ΠΡΟΣΟΧΗ!!! Η σύγκλιση των ακολουθιών στο \mathbb{C} είναι συμφορητή με τη σύγκλιση ακολουθιών στο \mathbb{R} γιατί αν πάρω $(x_n) \subset \mathbb{R} \subset \mathbb{C}$, $x \in \mathbb{R} \subset \mathbb{C}$ και $x_n \rightarrow x$

τότε ισχύει:

$$|x_n - x| = |(x_n, 0) - (x, 0)| = |(x_n + i0) - (x + i0)|$$

και από τους ορισμούς συγκλίνουσας ακολουθιών στο \mathbb{R}

και στο \mathbb{C} έχουμε:

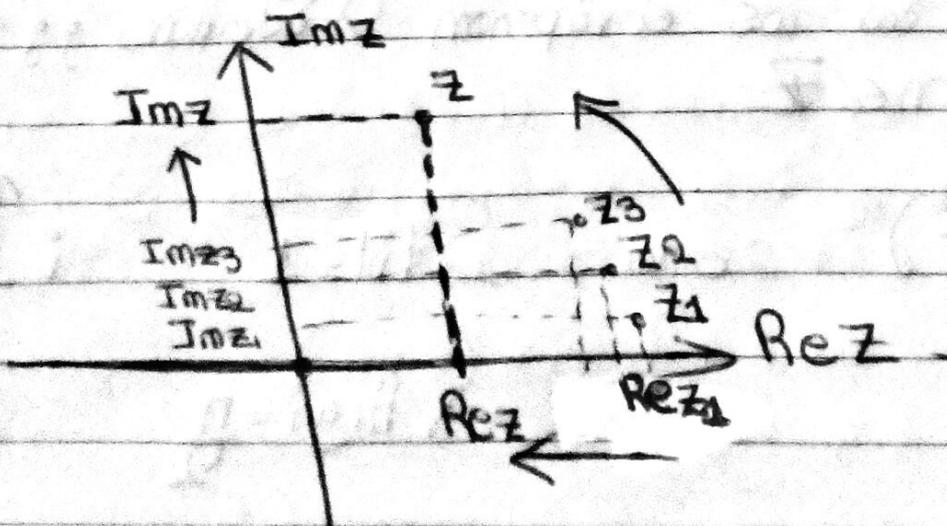
$$x_n \rightarrow x \in \mathbb{R} \Leftrightarrow x_n \rightarrow x \in \mathbb{C}$$

(γ) $z_n \rightarrow 0 \Leftrightarrow |z_n| \rightarrow 0$

(δ) $z_n \rightarrow z \Rightarrow |z_n| \rightarrow z$

(E) $z_n \rightarrow z \Leftrightarrow \operatorname{Re} z_n \rightarrow \operatorname{Re} z$ και $\operatorname{Im} z_n \rightarrow \operatorname{Im} z$

Ιχνηλά :

- (j) Κάθε συγκλίνουσα ακολουθία είναι φραγμένη.
- (θ) Για ακολουθία $(z_n) \subset \mathbb{C}$ συγκλίνει \Leftrightarrow είναι ακαθ. Cauchy
- (m) Τεύχη (Bolzano-Weierstrass):
Κάθε φραγμένη ακολουθία έχει συγκλίνουσα υποακθ.

(i) Αν $z_n \rightarrow Z, w_n \rightarrow W$ τότε

$$\begin{cases} z_n + w_n \rightarrow Z + W \\ z_n \cdot w_n \rightarrow Z \cdot W \\ \frac{z_n}{w_n} \rightarrow \frac{Z}{W} \quad (W \neq 0) \end{cases}$$

[Η απόδειξη από το (i) είναι όμοια στο \mathbb{R} γιατί ο \mathbb{C} με τον \mathbb{R}^2 μοιάζει ως προς τις ιδιότητες γεωμετρικά και στο \mathbb{C} κάνω πράξεις όμοια στον \mathbb{R}^2]

Παράδειγμα 2.2.1

(a) Να μελετηθεί ως προς τη σύγκλιση η ακαθ. $(i^m)_{m \in \mathbb{N}}$ με Z
Λύση:

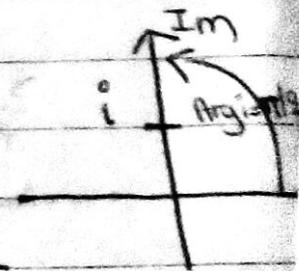
$(i^m)_{m \in \mathbb{N}} \subset \mathbb{C}, \boxed{m \in \mathbb{Z}}$

- ① Τι συμβαίνει εδώ ;;; Επειδή έχω δύναμη μιγαδικός αριθμός \Rightarrow πολικός μιγαδικών θα χρησιμοποιήσω την πολική μορφή του μιγαδικού αριθμού.
- ② Υπάρχει να την δω ως συνάρτηση \rightarrow δύναμης ;;; οχι γιατί το $m \in \mathbb{Z}$

$i^m = (|i| \cdot e^{i \text{Arg} i})^m$

οπότε: $\begin{cases} |i| = 1 \\ \text{Arg} i = \frac{\pi}{2} \end{cases}$

$i^m = (e^{i \pi/2})^m$

$\boxed{i^m = e^{i m \pi/2}}, \quad \left(\frac{m \cdot \pi}{2} \in \mathbb{R} \right)$

$$i^m = e^{im\pi/2}$$

$$i^m = \cos\left(\frac{m\pi}{2}\right) + i \cdot \sin\left(\frac{m\pi}{2}\right) \quad \textcircled{1}$$

• Για $m = 4k$ $m \textcircled{1}$ θα είναι:

$$i^m = \cos\left(\frac{4k\pi}{2}\right) + i \cdot \sin\left(\frac{4k\pi}{2}\right)$$

$$i^m = \cos(2k\pi) + i \cdot \sin(2k\pi)$$

$$i^m = 1 + i \cdot 0 \Rightarrow \boxed{i^m = 1}$$

• Για $m = 4k+1$ $m \textcircled{1}$ θα είναι:

$$i^m = \cos\left(2k\pi + \frac{\pi}{2}\right) + i \cdot \sin\left(2k\pi + \frac{\pi}{2}\right)$$

$$i^m = 0 + i \cdot 1 \Rightarrow \boxed{i^m = i}$$

• Για $m = 4k+2$ $m \textcircled{1}$ θα είναι:

$$i^m = \cos(2k\pi + \pi) + i \cdot \sin(2k\pi + \pi)$$

$$i^m = -1 + 0 \cdot i \Rightarrow \boxed{i^m = -1}$$

• Για $m = 4k+3$ $m \textcircled{1}$ θα είναι:

$$i^m = \cos\left(2k\pi + \frac{3\pi}{2}\right) + i \cdot \sin\left(2k\pi + \frac{3\pi}{2}\right)$$

$$i^m = 0 + (-1) \cdot i \Rightarrow \boxed{i^m = -i}$$

• Για $m = 4k+4$

$$\boxed{i^m = 1} \Rightarrow \text{ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΤΗΤΑ} \cdot \underline{\underline{\text{ΣΥΝΕΙΟΣ}}} \text{ :}$$

Επίσης θα μπορούσαμε να πούμε και:

$$e^{i2m\pi} = (e^{i\pi})^{2m} = (-1)^{2m} = 1$$

$$\Rightarrow e^{i2m\pi} = 1 \xrightarrow{m \rightarrow \infty} 1 \text{ (ENO)} e^{2m\pi} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} \infty$$

Σημείωση:

- Η εκθετική όταν έχει φανταστικό εκθετή είναι περιοδική συνάρτηση γιατί έχει μετὰ και cos και sin.
- Η $e^x > 0$ για $x \in \mathbb{R}$.
- Η e^{-iy} είναι περιοδική όπως τώρα μαθαίμε

Παρατήρηση 9.9.1 (χωρίς απόδειξη)

Ιδιότητες εκθετικής στο \mathbb{R}

① $a^n \rightarrow 0$, $a \in (-1, 1)$

② $\sqrt[n]{a} \rightarrow 1$, $a > 0$

③ $\sqrt[n]{m} \rightarrow 1$

ΣΥΝΤΕΡΑΣΜΑΤΑ SOS

ΠΡΟΣΟΧΗ

* Από το $a^n \rightarrow 0$ προκύπτει: $z^n \rightarrow 0$ για $z \in D(0, 1)$

Απόδειξη

$$z^n \rightarrow 0, \forall z \in D(0, 1) \Leftrightarrow |z| < 1$$

$$\text{Από } z^n \rightarrow 0 \Leftrightarrow |z^n| = |z|^n \xrightarrow{m \rightarrow \infty} 0 \text{ για } |z| < 1.$$

βλ. ορισμό ή πρόταση.

όπου $|z|^n \xrightarrow{m \rightarrow \infty} 0$ για $z < 1$ [είναι γνωστό από Α.1.1]

ότι $a^n \rightarrow 0$ για $a \in (-1, 1)$.

* Και από ②, ③ προκύπτει :

$$\sqrt[n]{n} + i \sqrt[n]{2} \rightarrow 1 + i$$

Το βέλιπο των διανυσμα στο \mathbb{R}^2

$$\left(\sqrt[n]{n}, \sqrt[n]{2} \right) \xrightarrow{n \rightarrow \infty} (1, 1)$$

Σημείωση

Συγκρίση μιγαδικών ακολουθιών σε μιγαδικό αριθμό
μπορεί να γίνει όπως τη συγκρίση του \mathbb{R}^2

Το π.χ. 9.9.2 θα το δούμε αργότερα, σε παρακάτω μαθήματα

→ Θα μιλήσουμε για έννοια ακολουθίας στο επίπεδο

Εφαρμογή:

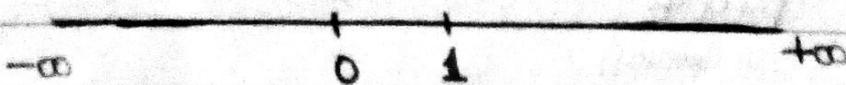
$$\textcircled{1} \mathbb{Z}^m \rightarrow \mathbb{Z} \xrightarrow{\begin{matrix} ? \\ ? \end{matrix}} \sqrt[m]{\mathbb{Z}^m} \rightarrow \sqrt{\mathbb{Z}}$$

② Η συνάρτηση $\sqrt[m]{\mathbb{Z}^m}$ τότε είναι γουαξίτς,
είναι εονεχίτς ∞∞∞

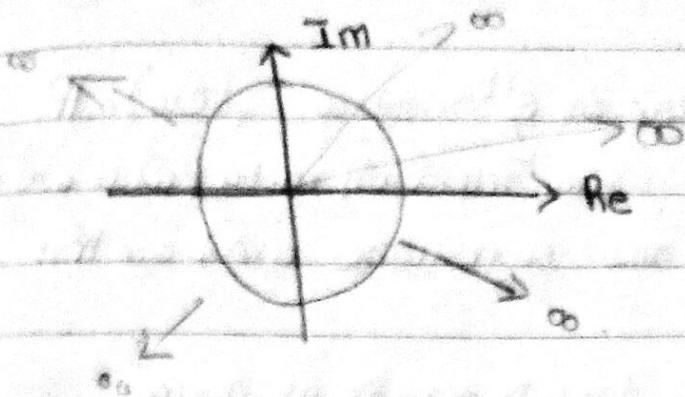
Συγκρίση στο ∞

"Το ∞ (επίπεδο) στο \mathbb{C} "

① Τι συμβαίνει το ∞ στο \mathbb{R} ?

② \mathbb{C} εμφανίζει το ∞ στο \mathbb{C}

Σημειώνω θεωρούμε ότι στα "άκρα" του \mathbb{C} (προς μια phía από το 0, από όλες τις κατευθύνσεις) υπάρχει ένα σημείο το λέγουμε ∞ (άπειρο)

ΣΧΟΛΙΟ

• Το άπειρο (∞) δεν είναι σημείο του \mathbb{C} αλλά είναι ένα σημείο μόνο του.

• Το άπειρο εμφανίζει απεριόριστη από το 0 (σημειώνω πως όσο μεγαλώνει η απόσταση τιμή του μηδενός)

Εκτός από την έννοια της ευκλείδειας σε ένα σημείο υπάρχει και η καινούργια έννοια ευκλείδειας σε άπειρο το οποίο θεωρείται ως ένα επιπέδον σημείο το οποίο όμως δεν ανήκει στο μηδενικό επίπεδο. (σημειώνω $\infty \notin \mathbb{C}$) αλλά ενεργεί ως το \mathbb{C} μαζί με τους υπολοίπους μηδενικούς αριθμούς στο:

$$\mathbb{C} \cup \{\infty\}$$

Ορισμός:

$$z_m \rightarrow \infty \text{ ή } \lim_{m \rightarrow \infty} z_m = \infty \text{ με } (z_m) \subset \mathbb{C} \text{ αν:}$$

$$\forall \epsilon > 0 \exists N \in \mathbb{N} \forall n \in \mathbb{N} \text{ με } n > n_0 : |z_n| > r$$

π.χ. 9.9.3.

(a) $\frac{1}{n} + i\sqrt{n} \rightarrow \infty \Leftrightarrow \left| \frac{1}{n} + i\sqrt{n} \right| = \frac{|1 + i n^{3/2}|}{n} = \frac{\sqrt{1+n^3}}{n}$

$$= \frac{\sqrt{n^2(\frac{1}{n^2} + n)}}{n} = \sqrt{\frac{1}{n^2} + n} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \infty$$

Όπου η δεξιά πλευρά τείνει από $\sqrt{\frac{1}{n^2} + n} \geq \sqrt{n} \rightarrow \infty$

$\Leftrightarrow \sqrt{\frac{1}{n}} \rightarrow 0$ [για $\frac{1}{n}$ ακολουθία στο \mathbb{R} η οποία είναι

συμπερασά από $\frac{1}{n} \rightarrow 0 \Rightarrow \sqrt{\frac{1}{n}} \rightarrow 0$]

(8)

Από τμν 9.10.

προκύπτει ότι:

$|z| > 1 \Rightarrow z^m \rightarrow \infty$

Από:

$a^m \rightarrow 0, a \in (0, 1)$

$\sqrt[m]{a} \rightarrow 1, a > 0$

$\sqrt[m]{m} \rightarrow 1$

→ Ακερ. πραγματικών αριθμών

$|z^m| = |z|^m \rightarrow \infty \Leftrightarrow \frac{1}{|z|^m} \rightarrow 0 \Leftrightarrow \left(\frac{1}{|z|}\right)^m \rightarrow 0$

Άσκηση Α.39

$|Re z_n| \rightarrow \infty$ ή $|Im z_n| \rightarrow \infty \Rightarrow z_n \rightarrow \infty$ (9.17)

Ισχύει το αντίστροφο?

Λύση:

$|z_n| = \sqrt{|Re z_n|^2 + |Im z_n|^2} \geq |Re z_n|, |Im z_n|$

Αν $|Re z_n|, |Im z_n| \rightarrow \infty$ τότε και το αριστερό

τείνει στο ∞

Το αντίστροφο δεν ισχύει, θα το δείμε στο

επόμενο μάθημα.